

vakante stillinger på psykiatriområdet inden for sygeplejergerningen. Det er noget, som for mig at se tyder på, at det kan være vanskeligt at få besat visse funktioner i landets yderområder, mens det samtidig godt kan være, der er en vis ledighed – i hvert fald i nogle områder – i de byer, hvor uddannelsen finder sted. Det er derfor, jeg fremhæver arbejdsministerens lovforslag som noget, det kan give et bidrag til at forebygge og måske endda hjælpe med til at få en helbredende virkning frem.

Så bliver jeg endelig spurgt, om vi ikke kunne gøre noget ved de vanskeligheder, der er med at få folk til at blive på jobbet inden for sundhedssektoren, bl.a. på sygehuse. Her vil jeg sige kort og godt, at ansvaret for arbejdets tilrettelæggelse på landets sygehuse er amternes. De har arbejdsgiveransvaret, og kravet skal rettes til dem. Det, Folketinget kan gøre – og det mener jeg vi har gjort og i øvrigt i fælles samdrægtighed – er at insistere på, at der er et godt arbejdsmiljø, og at medarbejdergrupperne og ledelsen skal udstyres med nogle bedre redskaber til at få løst de arbejdsmiljøproblemer, der er, og fastholde medarbejderne på arbejdspladserne i et godt arbejdsmiljø. Jeg går ud fra, at den indsats vil gøre sin virkning, også på landets sygehuse, og jeg mener endda, vi har ret præcise aftaletekster på det punkt.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det glæder mig, at hr. Jan Petersen lige præcis nævner problemet med mangel på sygeplejersker og de vakante stillinger, for sagen er jo, at inden for byggefagene er det sådan, at hvis der er 4 pct.s arbejdsløshed eller derunder, snakker man om overophedning, og at det er et kæmpeproblem. Men når det drejer sig om sygeplejerskerne, er det sidste registrerede arbejdsløshedstal, jeg har, 0,4 pct. – det er en tiendedel af det, man normalt kalder overophedningsgrænsen i Finansministeriet og Økonomiministeriet og sådan nogle steder, og det er åbenbart noget, som bare skyldes, at folk ikke er villige til at flytte rundt i landet.

Sagen er, at en arbejdsløshed på 0,4 pct. jo stort set ikke er andet end den arbejdsløshed, der fremkommer helt naturligt ved, at folk i løbet af deres liv skifter stilling en gang imellem og derfor har en periode, hvor de ikke er i beskæftigelse, mens de finder en stilling et andet sted, eller mens deres ægtefælle måske finder job et andet sted. Det er sådan set det

eneste, der er tilbage, så argumenterne holder simpelt hen ikke. Der skal uddannes nogle flere, der skal gøres noget effektivt for at få flere til at uddanne sig til sygeplejerske.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så er det hr. Flemming Oppfeldt som ordfører.

Flemming Oppfeldt (V):

Når 1 million mennesker i den erhvervsaktive alder er på overførselsindkomster, når 200.000 mennesker er på dagpenge, er flaskehalsproblemer en kritik af arbejdsmarkedspolitikken.

De regionale arbejdsmarkedsråd siger, at der er flaskehalse inden for det offentlige, når det gælder pædagoger, social- og sundhedsassistenter, sygeplejersker og folkeskolelærere.

Må jeg spørge: Hvorfor melder 10 ud af 14 regionale arbejdsmarkedsråd om mangel på pædagoger, når der ifølge den seneste statistik er 2.000 ledige uddannede pædagoger, 6.000 ledige pædagogmedhjælpere og 1.300 ledige socialpædagoger? Hvorfor er der mangel på folkeskolelærere, når der er 2.300 ledige folkeskolelærere? Det er da lidt tankevækkende.

Inden for den private sektor melder de regionale arbejdsmarkedsråd om en skærpet flaskehalsituation. Jeg vil overhovedet ikke nævne byggeindustrien, det gælder jern- og metalindustrien. Her er der mangel på smede, svejsere og maskinarbejdere. Det gælder reparationsvirksomhed, hvor der er mangel på autolakere og mekanikere. Der er flaskehalsproblemer forskellige steder inden for træindustrien, og inden for den grafiske branche er der visse steder mangel på bogbindere. Der er mangel på plasmagere. Der er mangel på folk i den kemiske industri og i visse regioner i nærings- og nydelsesmiddelindustrien, og tre regioner melder om mangel på folk inden for landbrug og gartneri.

Det nye er, at denne situation er blevet skærpet fra udgangen af 1996 til 3. kvartal 1997. I arbejdsministerens redegørelse om flaskehalsituationen i 1996 skrev ministeren, at hele området blev nøje overvåget, og ministeren skrev om situationen i den private sektor, at der er behov for en skærpet flaskehalsindsats, så eventuelle problemer kan forebygges og afhjælpes. Og så er det, jeg spørger: Hvad er der sket? For tilsyneladende er problemerne blevet øget siden december 1996, hvor ministeren meddelte det her.